

تحلیل رسانه و وسایل کمک آموزشی و تاثیر آن در آموزش، تدریس و یادگیری

صابر شفیعی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور مرکز کرمانشاه

چکیده

این مقاله یک مقاله کتابخانه‌ای است که با توجه به کتاب‌های آموزشی معتبر نگاشته شده است. هدف از نوشتمن این مقاله، آشنایی بیشتر مردمیان آموزشی با تحلیل رسانه‌ها و وسایل کمک آموزشی (وسایل آموزشی) است تا بتوانند آموزش و تدریسی بهتر ارائه دهند. در ابتدا به تفاوت‌های بین تدریس، آموزش و یادگیری اشاره شده است که پس از آن به تعریف رسانه‌ها به عنوان پل ارتباطی بین معلم و شاگرد و وسایل کمک آموزشی به عنوان ابزاری که برای تفهیم بیشتر فراگیران بکار گرفته می‌شود اشاره شده است. آموزش بدون توجه به رسانه‌ها صورت نمی‌گیرد اما آموزش بدون وسایل کمک آموزشی صورت می‌گیرد که این مورد، تفاوت بین رسانه و وسایل آموزشی را روشن می‌کند. معلم ابتدا باید رسانه را انتخاب کنندتا با توجه به آن وسایل آموزشی را انتخاب کند. وسایل آموزشی نقش مهمی در یادگیری از جمله: پیوستگی افکار، تجاری واقعی و عینیو تکمیلی، آموزشی مداوم، پایداری در یادگیری، ایجاد علاقه و... دارد. وسایل آموزشی با توجه به نقشی که دارد و همچنین با توجه به استفاده از برق به انواعی تقسیم می‌شود. این وسایل آموزشی باید با توجه به معیارهای خاصی از جمله: مقرنون به صرفه بودن، زمان آموزش، اهداف درسی، موقعیت مکانی و... انتخاب شوند.

واژه‌های کلیدی: رسانه، وسایل کمک آموزشی، آموزش، تدریس، یادگیری.

مقدمه

در جهان امروز که پیشرفت و نوآوری یکی از مشخصه‌های اصلی آن است، نگاه سنتی به مسایل نه تنها پیشرفته در کار ندارد بلکه ممکن است نتایج سویی را در برداشته باشد.

این موضوع در مورد تعلیم و تربیت نیز صدق می‌کند؛ لذا باید نگاه امروز به تعلیم و تربیت با نگاه دیروز با تعلیم و تربیت تفاوت کند.

امروزه استفاده از رسانه‌ها و وسایل کمک آموزشی (وسایل آموزشی) مورد توجه برنامه ریزان و طراحان آموزشی است و در واقع می‌توان گفت که یک بخش مهم از فرایند یاددهی – یادگیری را تشکیل می‌دهد.

طراحان آموزشی و برنامه ریزان درسی از رسانه‌ها و وسایل کمک آموزشی تعاریف‌های مختلفی کرده‌اند و متعصمانه بعضی از مجریان آموزشی این دو را با هم، هم معنی و برابر می‌دانند اما واقعیت چیزی غیر از این است.

رسانه‌های آموزشی در واقع پل ارتباطی بین معلم و شاگرد هستند که پیام‌های آموزشی را از معلم به شاگرد انتقال می‌دهند؛ بنابراین بدون رسانه‌ها هیچ آموزشی صورت نمی‌گیرد؛ اما وسایل کمک آموزشی وسایلی هستند که برای تدریس بهتر و یادگیری پایدارتر مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ لذا فرایند یاددهی – یادگیری نیز بدون این وسایل انجام می‌گیرد.

آموزش، تدریس و یادگیری

در فعالیت‌های آموزشی اصطلاحاتی مانند: آموزش، تدریس و یادگیری بسیار بکار برده می‌شود.

قبل از هر چیز به توضیح وجه اشتراک و ارتباط آن‌ها می‌پردازیم.

«آموزش»، معنای کلی دارد و شامل ارائه اطلاعات در هر زمان و در هر مکان توسط افراد گوناگون برای ایجاد تغییر مطلوب است.

درواقع آموزش فعالیتی هدف مدار و از پیش طراحی شده است که هدف از آموزش ایجاد فرصت‌هایی برای تسهیل یادگیری است. یک نکته مهم در آموزش این است که آموزش ممکن است با حضور معلم یا بدون حضور معلم از طریق رسانه، تلویزیون و ... صورت گیرد (بهمنی و ملحانی، ۱۳۹۳: ۷).

«تدریس»، مفهومی خاص‌تر از آموزش دارد؛ و در واقع فعالیتی دو جانبی، منظم، هدف دار و از پیش طراحی شده است که بین معلم و دانش آموز ایجاد می‌شود. یک نکته مهم در تدریس این است که تدریس فقط در حضور معلم صورت می‌گیرد و به آن دسته از فعالیت‌هایی که بدون حضور و تعامل معلم صورت می‌گیرد به هیچ وجه تدریس نمی‌گویند. پایه و اساس فرایند تدریس (طراحی) است و اجرا و ارزشیابی بر اساس آن تدوین می‌شود (شعبانی، ۱۳۹۳: ۶۱).

سه ویژگی خاص تدریس:

الف) وجود تعامل بین معلم و دانش آموز

ب) فعالیت از پیش تعیین شده و بر اساس اهداف

ج) طراحی منظم و با توجه به موقعیت و تجهیزات و امکانات

یک نکته مهم در آموزش و تدریس این است که هردو مفهوم فرست‌هایی را برای تسهیل یادگیری ایجاد می‌کند.

«یادگیری»، گروهی از روانشناسان از یادگیری تعاریف مختلفی ارائه داده‌اند. از جمله می‌توان به روانشناسان رفتارگرا و شناخت‌گرا اشاره کرد.

از دیدگاه روانشناسان رفتارگرا یادگیری عبارت است از: «تغییر در رفتار قابل مشاهده و اندازه گیری».

از دیدگاه روانشناسان شناخت‌گرا یادگیری عبارت است از: «کسب بینش یا بصیرت یا تغییر در بینش گذشته».

روانشناسان رفتارگرا فرایندهای ذهنی را در نظر نمی‌گیرند و روانشناسان شناخت‌گرا معنی یادگیر را با بینش اشتباه می‌گیرند. (کدیور، ۱۳۹۰: ۸).

بنابراین یادگیری عبارت است از: فرایند تغییرات نسبتاً پایدار که در اثر تجربه در رفتار بالقوه ایجاد می‌شود. (هیلگارد و باور، ۱۹۷۵). ترجمه براهی، (۱۳۶۷).

نکات مهم یادگیری

- (الف) فرایند: یک جریان هدفمند است و تابیه‌نهاست ادامه دارد.
- (ب) مفهوم تغییر: یعنی رفتار قبل و بعد یادگیری با هم دیگر تفاوت داشته باشند.
- (ج) مفهوم تجربه: تجربه مفهوم تغییر را محدود می‌کند، بر این اساس تغییرات ملول از رشد و فیزیولوژیک، خستگی و بالا رفتن سن جز یادگیری نمی‌باشد.
- (د) نسبتاً پایدار: یعنی تغییرات ایجاد شده یک مداومت زمانی داشته باشد و فقط یک لحظه نباشد.
- (ه) رفتار بالقوه: رفتار بالقوه در مقابل رفتار بالفعل وجود دارد؛ رفتار بالقوه یعنی رفتارهایی که امکان بروز آن هست و ممکن است بروز یابد یا نیابد.

رسانه آموزشی

رسانه آموزشی ترجمه instructional media است که کلمه media در لغت به: واسطه، وسیله، ماده وسط یا رابط دوچیز، حدفاصل و سرانجام، وسیله نقل و انتقال تعریف شده است. تمام این معانی با آنچه اصطلاحاً رسانه آموزشی نامیده می‌شود مطابقت دارد. رسانه آموزشی ابزاری است برای ارائه آموزش به فرآگیر و طبیعتاً جزئی از فرایند آموزش و تکنولوژی آموزشی محسوب می‌شود، نه تمام آن.
با استفاده از یک تمثیل می‌توان تعریف رسانه آموزشی را کمی روشن تر کرد.
چنانچه فرآگیر را مصرف کننده و آموزش را کالای مصرفی بدانیم، رسانه همان وسیله‌ای است که کالا را از محل تولید یا توضیع به دست مصرف کننده می‌رساند.
با توجه به تعریف و تمثیل فوق نتیجه می‌گیریم که در بسیاری مواد که عامل اصلی آموزش معلم است، رسانه آموزشی همان معلم خواهد بود. اگر فرآگیر به دیدن یک برنامه آموزشی تلویزیونی دعوت شود و تمام آموزش را از تلویزیون دریافت کند، در این صورت رسانه آموزشی، تلویزیون است؛ بنابراین رسانه آموزشی وسیله یا عاملی است که آموزش از طریق آن به فرآگیر ارائه می‌شود (فردانش، ۱۳۹۴: ۲۱۹).

وسایل کمک آموزشی

اصطلاح (وسایل آموزشی یا کمک آموزشی) اغلب به اشتباہ متراծ (رسانه آموزشی) به کار می‌رود. این وسایل کلیه ادوات و اشیایی هستند که در کنار رسانه آموزشی برای تفهیم بهتر و بیشتر موضوع آموزش به فرآگیران بکار می‌روند، برای مثال، اگر معلمی برای تفهیم بهتر مفاهیم جغرافیا از نقشه استفاده کند، در این صورت رسانه آموزشی شخص معلم و وسیله کمک آموزشی نقشه جغرافیا است. چنانچه در برنامه آموزشی تلویزیونی از تخته و گچ هم استفاده شود، رسانه آموزشی تلویزیون و وسیله کمک آموزشی تخته و گچ خواهد بود (فردانش، ۱۳۹۴: ۲۰).

لازم به ذکر است که در برخی کتاب‌ها به رسانه‌ی اصلی (رسانه) می‌گویند و به ابزارهای کمک آموزشی (رسانه فرعی) می‌گویند.

وسایل کمک آموزشی به امکاناتی اطلاق می‌شوند که می‌توانند شرایطی را فراهم سازد تا در آن شرایط، یادگیری سریع تر، بهتر و پایدارتر صورت می‌گیرد. پس هرنوع وسیله‌ای که حواس فرآگیران را در یادگیری بکارگیرد و دانش آموزان را در فعالیت‌های آموزش سهیم گرداند، نمونه‌ای از وسایل کمک آموزشی محسوب می‌شود (نیکزاد، شهرام و شیرازی، ۱۳۷۹: ۵۳).

معلم باید مزایا، معایب و محدودیت‌های هریک از وسایل آموزشی را برای آموزش درس خود بداند. انتخاب وسایل آموزشی، صرفاً برای استفاده از آنها و بدون توجه به ماهیت آنها و بدون هیچ قصد و هدفی همواره مورد تردید است. به کارگیری وسیله کمک آموزشی نامناسب یا استفاده از آن در زمان و موقعیت نامناسب فقط باعث هدر رفتن وقت، کوشش معلم و داشت آموزان می‌شود (طالبی، مظلومیان و سیف، ۱۳۹۳: ۱۰۳).

تفاوت رسانه آموزشی با وسایل کمک آموزشی

در ابتدا آموزش را مجموعه تصمیم‌ها و اقداماتی تعریف کردیم که برای دستیابی هر چه بیشتر فرآگیر به هدف‌های آموزشی اتخاذ‌ذاد یا انجام می‌شود. هر آموزش شامل محتوایی است که برای انتقال آن به فرآگیر باید از وسیله یا ابزاری که (رسانه آموزشی) نامیده می‌شود استفاده کرد؛ بنابراین، آموزش با رسانه آموزشی تفاوت دارد. رسانه آموزشی به عوامل، وسایل، یا ابزاری گفته می‌شود که کل محتوای آموزش را به فرآگیران منتقل می‌کند؛ در حالی که وسایل کمک آموزشی شامل اشیاء، وسایل و ابزاری است که تنها در بخشی از آموزش از آنها استفاده می‌شود.

در صورتی که در یک آموزش محتوا، وسیله انتقال محتوا (رسانه) و گیرنده محتوا (فرآگیر) مشخص باشد، آموزش به صورت کامل قابل اجرا خواهد بود. اگر هر سه عامل فوق وجود نداشته باشد، تحقق آموزش غیرممکن می‌شود. وجه تمایز رسانه آموزشی و وسایل کمک آموزشی به همین دلیل تبیین است، آموزش بدون رسانه قابل تصور نیست؛ ولی آموزش بدون وسایل کمک آموزشی را می‌توان تصور کرد؛ برای مثال، آموزش جغرافیا در صورت مشخص بودن محتوا، رسانه و فرآگیر قابل اجرا و تحقق است هرچند معلم، نقشه‌ای (وسیله کمک آموزشی) در اختیار نداشته باشد، می‌تواند جای خالی نقشه را با توضیحات شفاهی خود پر کند و آموزش را به پایان رساند؛ ولی در صورت بودن نقشه و نبودن معلم، هیچ آموزشی انجام نمی‌گیرد. (شفیعی، ۱۳۹۵: ۱۵۲).

انواع وسایل آموزشی

وسایل آموزشی از طریق نقشی که در فرایند آموزش بازی می‌کنند می‌توان آنها را به دو دسته تقسیم کرد: وسایل آموزشی معیاری و وسایل آموزشی تسهیل کننده.

وسایل آموزشی معیاری، وسایلی هستند که از یادگیرنده خواسته می‌شود برای نشان دادن کارایی آموخته‌هایش آنها را توضیح دهد، تغییر دهد، دوباره بسازد و یا مشخص کند، به عبارت دیگر این دسته از وسایل، جزئی از معیارهای یادگیری است و در هدف‌های فعالیت آموزشی نیز آورده می‌شودند؛ مانند اکثر ابزارهای آموزشی در رشته‌های فنی و حرفه‌ای و اتومبیل درآموزش رانندگی.

اما رسانه‌های تسهیل کننده چنین ویژگی‌هایی را ندارند، یعنی جزئی از معیارهای موردنظر فعالیت آموزشی نیستند؛ مثلاً از داشت آموز خواسته نمی‌شود که آنها را شرح دهد یا دوباره بسازد بلکه تنها نقش این وسایل، کمک به دانش آموز برای درک بهتر مطالب و یا اطلاع بیشتر از موضوع، پدیده و فعالیت مورد نظر است. این وسایل، بعد از آموزش نادیده گرفته می‌شوند؛ زیرا دیگر نیازی به آن‌ها نیست؛ بنابراین، تفاوت رسانه‌های معیاری با رسانه‌های تسهیل کننده این است که رسانه‌های معیاری، یادگیری را از طریق تمرین و مهارت آسان می‌کنند و در واقع خود جزئی از فرایند یادگیری هستند، در حالی که رسانه‌های تسهیل کننده به دانش آموز کمک می‌کنند تا مهارت‌های مورد نظر را کسب کنند. بر این مبنای رسانه‌های تسهیل کننده در ضمن یادگیری، از محیط آموزشی خارج می‌شوند، در صورتی که حضور رسانه‌های معیاری نه تنها تا انتهای آموزش الزامی است تا یادگیری به طور کامل و مطلوب صورت پذیرد بلکه در هنگام ارزشیابی نیز وجودشان ضروری است.

وسایل آموزشی با توجه به استفاده از برق نیز به دو دسته تقسیم می‌شوند:

(الف) وسایل نورتاب، مانند: پروژکتور اورهد، پروژکتور اوپک، پروژکتور اسلامی، پروژکتور فیلم استریپ، فیلم استریپ، طلق شفاف و اسلامی.

ب) وسایل غیرنورتاب، مانند: انواع تصاویر کاغذی، پوستر، ماکت، چارت، تابلوها و ... (نوروزی وند، ۱۳۹۶: ۱۲۳).

نقش وسایل آموزشی در فرایند تدریس

- ۱ - اساسی ملموس برای تفکر و ساختن مفاهیم فراهم می‌کند و در نتیجه سبب می‌شود دانش‌آموزان کمتر به مفاهیم انتزاعی متوصل شوند.
- ۲ - سبب ایجاد علاقه دانش آموز به یادگیری می‌شوند و توجه آنها را به موضوع آموزشی معطوف می‌سازد.
- ۳ - پایه لازم برای یادگیری تدریجی و تکمیلی فراهم می‌سازد و آنها را دائمی می‌کند.
- ۴ - تجارب واقعی و تکمیلی را در اختیار دانش آموز قرار می‌دهند و در نتیجه موجب فعالیت بیشتر می‌شوند.
- ۵ - پیوستگی افکار را در فرایند یادگیری فراهم می‌کند.
- ۶ - در توسعه و رشدمعنا در ذهن دانش آموز موثرند و به گسترش دامنه لغات کمک می‌کنند.
- ۷ - معنا و مفاهیم آموزشی را سریع تر و صریح تر منقل می‌کنند.
- ۸ - تجاربی را در اختیار دانش آموز قرار می‌دهد که کسب آن از راههای دیگر چندان امکان پذیر نیست (بهمنی و ملحانی، ۱۳۹۳: ۱۳۱).

معیارهای انتخاب و تعیین رسانه آموزشی

- ۱ - هدف‌های رفتاری و محتوای درس بهترین معیار است
- ۲ - تطبیق وسایل آموزشی با تمرين، بازخورد و بازنگری
- ۳ - مطابقت رسانه آموزشی با تعداد فراغیان، وضعیت کلاس و زمان آموزش
- ۴ - انتقال مفاهیم به بهترین شکل ممکن و امکان تکرار آموزش
- ۵ - سهولت در کاربرد، حمل و نقل آسان و قابلیت تعمیر
- ۶ - مقرنون به صرفه بودن از نظر زمان و قیمت ابزار (علی آبادی، ۱۳۸۱)
- ۷ - دردسترس بودن
- ۸ - جلب علاقه و توجه دانش آموز
- ۹ - انعطاف‌پذیری
- ۱۰ - سادگی (شفیعی، ۱۳۹۵: ۱۵۴)

الگوی انتخاب رسانه

۱۳۵

در این مقاله سعی بر این شد تا علاوه بر آشنایی با تفاوت بین رسانه ها و وسایل کمک آموزشی، مجریان آموزشی و مخصوصاً معلمان و آموزگاران که فرایند آموزش و تدریس را بر عهده دارند بتوانند از این رسانه ها و وسایل آموزشی نهایت استفاده را ببرند و بتوانند با توجه به اهداف درسی، وضعیت دانش آموزان، موقعیت های مختلف، زمان مناسب و ... از رسانه ها و وسایل آموزشی استفاده مطلوب کنند.

همچنین در این مقاله سعی بر این شد تا با ارایه یک چشم انداز از نتایج مثبت استفاده از رسانه ها و وسایل آموزشی، علاقه و انتیزه مجریان آموزشی را به استفاده از رسانه ها و وسایل آموزشی برانگیخت، یادگری پایدارتر، عمیق تر، عینی تر، باثبات تر ایجاد نمود، سبب پیوستگی افکار مربیان را فراهم آورد و علاوه بر ایجاد علاقه به درس در دانش آموز در او انگیزه لازم را به و محمد آوی. د.

منابع

۱. بهمنی، لیلا، ملحانی، پریوش (۱۳۹۳). طراحی آموزشی (مفاهیم، رویکردها و اهبردها). تهران، انتشارات آراد، کهکشان دانش، چاپ سوم.
 ۲. شعبانی، حسن (۱۳۹۳). مهارت‌های آموزشی و پرورشی. تهران، انتشارات سمت، چاپ بیست و هفتم.
 ۳. شفیعی، صابر، شفیعی، تیمور (۱۳۹۵). طراحی آموزشی. ایلام، انتشارات صبح آراد.

۴. طالبی، سعید، مظلومیان، سعید، صیف، محمدحسین (۱۳۹۳). اصول برنامه‌ریزی درسی. تهران، انتشارات پیام نور، چاپ ششم.
۵. علی‌آبادی، خدیجه (۱۳۸۱). تکنولوژی آموزشی. تهران، انتشارات پیام نور.
۶. فردانش، هاشم (۱۳۹۴). مبانی نظری تکنولوژی آموزشی. تهران، انتشارات سمت، چاپ پانزدهم.
۷. کدیور، پروین (۱۳۹۰). روانشناسی تربیتی. تهران، انتشارات سمت.
۸. نوروزی وند، حامد، نوروزی وند، طاهره (۱۳۹۶). روش‌ها و فنون تدریس. ایلام، انتشارات صحیح آراد.
۹. نیکزاد، محمود، شهرام، سیدتقی، شیرازی، قاسم (۱۳۷۹). اصول نظریه‌های تربیتی. تهران، انتشارات ققنوس.
۱۰. هیلگارد، ارنست و آروباور (۱۳۶۷). نظریه‌های یادگیری. ترجمه محمد نقی براهی، ج ۱، تهران، مرکزنشر دانشگاهی.

An Analysis of media and teaching aids and their impact on teaching and learning

Saber Shafiei

M.A student of Payame Noor University, Kermanshah Branch

Abstract

This is a library study conducted using valid educational books. This article aims to familiarize educational instructors with the analysis of media and teaching aids so that they can provide better education and enhance instruction. First, the differences between teaching, instruction and learning have been described, and then media has been defined as a bridge between the teacher and students, and teaching aids have been defined as a tool that helps learners with the learning process. Education is not done without attention to the media, but it occurs without teaching aids, which clarifies the difference between media and teaching aids. The teacher must first choose the media, based on which to select the teaching aids. Teaching aids play an important role in learning, including: connection of thoughts; real, objective and complementary experiences; continuing education; sustainability in learning; creating interest, and so on. Teaching aids have different types depending on their role and the use of electricity. They are selected according to certain criteria including: cost-effectiveness, education time, learning objectives, educational setting and so on.

Keywords: media, teaching aids, education, teaching, learning
